

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 6 (279), липень 2025

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Сотні людей уклали завіт
з Богом на Рівненщині

стор. 2

Унікальна глиняна булла
з іменем Єдїї сина
Асїягу знайдена на
Храмовій горі

стор. 3

Як була написана музика на вірш
М. Храпова «Привіт тобі,
світле насліддя Христове»

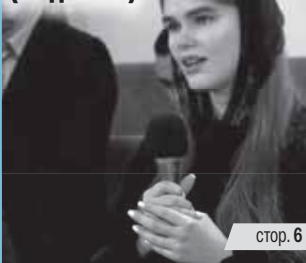
стор. 4

КОЛИ ДОБРО СТАЄ ЯРМОМ

стор. 4

Нас зцілив Бог
(свідчення)

стор. 6

Не бійся страждань

стор. 6

Де Бог у наших стражданнях?

Ми всі проходимо через біль: хвороби, втрати, зради, розчарування, війну. І часто саме в ці миті в нас виникає одне з найважчих запитань: де ж Бог, коли я страждаю?

Чому ж ми страждаємо? Це питання задавали споконвіків. Йов був праведним, але втратив усе. Плач Єремії — це біль зруйнованої надії. Навіть Ісус на хресті крикнув: «Боже мій, Боже мій, чому Ти Мене покинув?»

Страждання — це частина нашого світу, який зазнав змін через гріх (Буття 3:16-19). Гріх не лише віддалив людину від Бога, але й приніс у світ біль, хвороби, несправедливість і смерть. Людина обрала не Бога — і світ почав ламатися. І ми досі живемо серед уламків. Біль, війни, хвороби — це симптоми хвороби гріха. Іноді страждання приходять через наші власні помилки — неправильні рішення чи гріховні вчинки. Але часто біль не має очевидної причини: хвороба вражає праведних, несправедливість зачіпає невинних, а природні катастрофи не обирають жертв за їхніми заслугами.

Біблія показує, що страждання можуть мати глибшу мету. Апостол Павло писав: «Ми знаємо, що тим, хто

любить Бога, хто покликаний Його волею, усе сприяє до добра» (Римляни 8:28). Це не означає, що страждання самі по собі є добром, але Бог може використати їх, щоб зміцнити нашу віру, навчити нас довіряти Йому чи навіть підготувати нас до того, щоб під-

тримати інших у їхніх випробуваннях.

Сама по собі біль не є чимось поганим, вона наче сигналізація повідомляє нас про якийсь збій у системі — чи то організмі, чи то загалом у Всесвіті. Не було б відчуття болю, світ був би в ще більшій небезпеці. Але ін-

коли біль може бути нестерпним.

Бог не залишив нас. Він не стоїть осторонь. Він сам увійшов у цей зламаний світ.

Коли Ісус прийшов на землю, Він не обрав життя царя. Він обрав шлях раба. Він не обрав славу, а хрест. Христос — єдиний Бог, який знає, що таке людський біль не з книжок, а з власного досвіду. Його зрадили. Над Ним знущалися. Він плакав над Єрусалимом. І Він сам переніс страждання смерті.

У Бога є ціль створити для людини таке місце, де не буде ні болю, ні страждань. Він веде Своїх дітей до цієї мети. «І витре Бог усяку сльозу з очей їхніх... і не буде більше смерті, ані жалоби, ані крику, ані болю» (Об'явлення 21:4). Це відбудеться після Його приходу на землю. Тоді збудуться пророчі слова: «Ось Я творю все нове» (Об'явлення 21:5) — нове небо, нову землю, нове тіло людини. Тоді вже болю не буде, у ньому не буде потреби.

А поки мусимо терпіти біль, його не минути. Бог в особі Ісуса Христа і Святого Духа, жива віра, непохитна надія покликани нам допомогти здолати усі негаразди. Передусім подбаймо, аби не страждала душа.

редакція газети «За віру Євангельську»

Чи ти знаєш, що про це пише Біблія? Божя любов кличе нас до надії

Дорогі читачі, чи відчували ви коли-небудь, що світ навколо здається надто важким? Буденні турботи, проблеми, страхи — інколи вони навалюються, як темні хмари, і здається, що сонця вже не видно. Але я хочу нагадати вам просту, але вічну істину: Бог поруч із вами. Його любов — це світло, яке ніколи не згасає, і Він кличе кожного з нас до Себе.

У Біблії сказано: «Прийдіть до Мене, усі стурдовані та обтяжені, — і Я вас заспокою» (Матвія 11:28). Ці слова Ісуса — не просто гарна обіцянка, а запрошення до життя, сповненого надії. Бог не обіцяє, що не буде труднощів, але Він обіцяє бути з нами в кожній бурі. Уявіть собі: Творець усього світу, який створив зорі та моря, піклується про ваше серце. Він знає ваші радощі й болі, і Його рука завжди простягнута до вас.

Життя з Богом — це не про те, щоб бути досконалим чи знати всі відповіді. Це про те, щоб довіритися Йому, як дитина довіряється батькові.

Пам'ятаєте історію про блудного сина? Він пішов далеко від дому, втратив усе, але коли повернувся, батько не сварив його, а обійняв і влаштував свято (Луки 15:11-32). Так і наш Небесний Отець чекає на нас — не з осудом, а з любов'ю. Не важливо, як далеко ви відійшли чи як довго блукали, — Його двері завжди відчинені.

Як же бути з Богом? Почніть із малого. Поговоріть із Ним у молитві — просто, своїми словами, як із другом. Розкажіть Йому про свої турботи, подякуйте за те, що маєте. Читайте Біблію — навіть кілька віршів щодня можуть наповнити ваше серце миром.

І шукайте спільноту — людей, які також ідуть за Ісусом. Разом легше зростати у вірі.

Сьогодні, коли світ здається таким складним, пам'ятайте: ви не самі. Бог іде поруч із вами, і Його любов сильніша за будь-які випробування. Дозвольте Йому доторкнутися до вашого серця. Відкрийте Йому двері — і ви побачите, як надія повертається у ваше життя.

«Бо Я знаю задум, який маю про вас, — говорить Господь, — задум миру, а не лиха, щоб дати вам будучність і надію» (Єремії 29:11). Тож ідіть до Нього — і нехай Його любов наповнить вас радістю!

єпископ Олександр КОТОК

Біблія писалася протягом 1600 років, понад 40 авторами, з різних культур і професій (царі, пастухи, лікарі, рибаки). Написана трьома мовами (єврейською, арамейською, грецькою), на трьох континентах. Попри це, має одну головну тему: Божий план спасіння через Ісуса Христа. Така єдність — людськи неможлива без надприродного натхнення.

1. Біблія, написана тисячі років тому, містить факти, які підтверджує сучасна наука. Наприклад, у книзі Йова 26:7 сказано: «Він [Бог] простягає північ над порожнечою, вішає землю ні на чому». У часи, коли люди вірили, що Земля стоїть на слонах чи черепаші, Біблія вже вказувала, що наша планета «висить» у космосі. Це свідчить про Божу мудрість, яка випередила людське розуміння.

2. Біблія містить сотні пророцтв, які збулися з дивовижною точністю. Наприклад, у книзі Ісаї 44:28-45:1, написаній за століття до подій, Бог називає ім'я Кира, царя, який дозволить ізраїльтянам відбудувати Єрусалим. І це сталося! Така точність пророцтв показує, що Творець знає майбутнє й керує історією.

У Біблії понад 2000 пророчих тверджень, з яких більшість уже збулися з точністю до деталей (наприклад, народження Христа, руйнування Єрусалиму, поява нових імперій). Пророк Ісаї за 700 років до народження Ісуса описав Його страждання з вражаючою точністю (Іс. 53). Даниїл передбачив появу великих імперій: Вавилонської, Мідо-Перської, Грецької та Римської (Дан. 2, 7).

Закінчення на стор. 7

Сотні людей уклали завіт з Богом на Рівненщині

Майже у кожній церкві свято. Хрестяться навіть у тюрмі та колоніях, — розповідає один із служителів Рівненського обласного Об'єднання, брат Дмитро. Мова про святі водні хрещення, які євангельські віруючі практикують у своїх громадах.

Літо 2025 року є особливим для євангельських церков Рівненщини, адже в цей період десятки людей у різних селах і містах регіону прийняли водне хрещення, уклавши заповіт із Богом. Ця урочиста подія, яка відбулася в таких населених пунктах, як Новоріччя, Молодаво, Корнин, Здолбунів, Рівне, Дубно, Іллін, Сарни, Костопіль, Вараш, Клевани та інших, зібрала сотні вірян, служителів і гостей, які разом святкували приєднання нових членів до Церкви.

Протягом червня та липня сотні братів і сестер приєдналися до церков через водне хрещення:

- **29 червня** у с. Новоріччя — 36 охрещених; у с. Корнин — ще 4; у с. Молодаво — 2; у церкві «Святої Трійці» — 32. У спільному служінні церков сіл Рафалівка, Полиці та Велихів — 11 охрещених.
- **6 липня** в м. Здолбунів — 4 нових члени церкви; у с. Довговоля — 6; у ще одній церкві, зокрема з участю людей із с. Панталія — 8 охрещених.
- **13 липня** — масове хрещення в церкві с. Іллін (разом із церквами з Бугрина, Бабина, Новоставців і Воскодавів) — 12 осіб. У с. Антонівка — 5, у с. Чаква — 3. У м. Дубровиця — 12. У м. Сарни — 26. У м. Костопіль — 14. У м. Вараш (церква «Благодать») — 34. У смт. Клевани і сусідніх селах — ще 14. У с. Мирогоща — 3.
- **20 липня:** у с. Довгошиї — 5, у с. Пітушків — 2, у с. Радивилів — 1, у с. Зарічне — 1, у с. Пляшева — 2. У с. Висове — 13, у с. Злазне — 3.
- **27 липня:** у с. Кідри — 26; у с. Біла Криниця — 5; у с. Радове та Кухітська Воля — 20 (на березі озера); у с. Яполоть, Перетони та Збуж — 8; у с. Старе Село та Єльне — 23; у

с. Олександрія — 8.

- Особливим стало хрещення у виправній колонії № 76, де троє братів увірували й уклали завіт з Богом, засвідчуючи, що Божою благодаттю сягає навіть за ґрунтовні мури.

За підсумками липня, понад 250 людей різного віку та з різних куточків області уклали Заповіт (Завіт) з Господом і приєдналися до помісних церковних громад. Це справжнє свято віри та свідчення живого християнства в регіоні!

Служіння водного хрещення зазвичай супроводжується молитвами, співом, проповідями та радісною атмосферою. У Рівненщині такі події часто відбуваються на природі — біля озер чи річок, як, наприклад, на березі Острівського озера в селі Радове. Участь у цих зібраннях беруть не лише місцеві громади, а й служителі з інших церков. Часто хрещення супроводжуються співом

християнських гуртів, що додає ще більше урочистості.

Під час обряду людина занурюється у воду пастором або служителем церкви після того, як підтверджує свою віру. Це момент великої ра-

више цікавим ритуалом. Насправді ж, це глибоко символічний і важливий крок у житті віруючої людини, яке заповідано самим Господом і практикувалося ще в першоапостольській Церкві.

дості не лише для того, хто хреститься, а й для всієї громади, яка підтримує нового члена церкви.

Для багатьох, хто далекий від церковного життя, хрещення водою може здатися

Є принаймні чотири причини, чому віруючі й досі виконують цей обряд.

Вода з давніх-давен символізує чистоту. Хрещення — це зовнішній акт, який показує внутрішню зміну в людині.

Як людина виходить з води, так вона виходить зі старого життя гріха.

Занурення у воду — це образ смерті для старого способу життя, для гріха. Вихід із води — це образ воскресіння для нового життя з Христом, вірності Йому. Це нагадування про смерть і воскресіння Ісуса (Римляни 6:3-4).

Хрещення — це не таємний обряд. Це сміливе і публічне проголошення своєї віри перед церквою і світом. Людина каже: «Я — з Христом! Я Його послідовник!» Це крок послуху Божій заповіді (Матв. 28:19-20). Він базується на біблійному вченні, зокрема на словах Ісуса Христа: «Хто увірує й охреститься, буде спасений» (Марка 16:16). «Хто визнає Мене перед людьми, — сказав Христос, — того і Я визнаю перед Отцем».

Через хрещення людина офіційно приєднується до помісної громади віруючих — Церкви. Це не просто формальність, а урочистий акт

входження в велику духовну сім'ю.

Навіть у виправній колонії № 76 троє людей уклали заповіт із Богом, демонструючи, що віра може змінити життя в будь-яких обставинах.

Водне хрещення — це не просто релігійний ритуал, а глибоко особистий і водночас спільнотний акт віри. Це момент, коли людина каже: «Я обираю Бога і хочу жити за Його волею».

Проте варто розуміти, що хрещення — це не фініш, а старт. Це урочистий початок свідомого християнського життя, життя у вірі, молитві, служінні Богу та людям. Початок нового життя в Христі, де людина бере на себе відповідальність бути світлом і сіллю для світу, жити правдиво, з вірою та надією. У наш час, коли багато хто втрачає орієнтири, такі події є свідченням того, що віра жива, вона змінює людей, громади й цілі міста.

<https://chve.rv.ua/>

■ Новини

05.07.2025 в Церкві «Благодать» м.Вараш відбулося служіння для вдів,одиноких сестер та вдівців. Дякуємо Богові за подаровану можливість бути разом та за устрій цього вечора;

06.07.2025 в церкві «Жива надія» благословили на капеланське служіння брата Дмитра Колесника та обрали на дияконське служіння брата Войтко Віталія.

В церкві м. Здолбунів УЦХВЕ відбулося святе водне хрещення. Двоє братів і двоє сестер уклали завіт з Богом та приєдналися до помісної церкви. А в церкві с. Довговоля шестеро сестер приєдналися до помісної церкви. Також водне хрещення відбулося в церкві, де семеро людей заключили завіт з Господом, також одна людина з церкви с. Панталія;

13.07.2025 в церкві с. Іллін відбулося хрещення п'яти церков району (Іллін, Бугрин, Новоставці, Бабин та Воскодави). 12 людей прийняли заключили завіт з Господом.

З церкви с. Антонівка прийняли водне хрещення п'ятеро людей, а з церкви с. Чаква

троє. В зібранні взяв участь старший пресвітер району Сергій Секан.

Цього ж дня церква «Жива Надія» провела водне хрещення. В завіт з Господом вступили п'ятеро людей. В зібранні взяли участь Володимир Бобик, Василь Козяр, Володимир Бецо та багато інших служителів. Також співом служив гурт «Вірність» та гурт церкви «Жива Надія».

До церкви м. Дубровиця долучилися ще п'ять церков, і загалом завіт з Господом заключили 12 людей.

26 людей приєдналися до Церкви Христової в м. Сарни. Святове зібрання відвідав і послужив проповіддю Божого Слова заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич.

У церкві «Христа Спасителя» м.Костопіль в завіт з Господом вступили 14 людей, двоє з Головина. На свято прийшли багато людей, а також брати служителі з різних церков міста та району, зокрема перший заступник єпископа Олександр Чернюшок. Після служіння церква

мала час спілкування та вечерю на церковній території, що в іншому районі міста.

В м. Вараш церква «Благодать» проводила хрещення, на якому був присутнім і служив словом єпископ Яцюк Віталій Олексійович. В завіт з Богом вступали 32 душі і двох із с. Костюхнівка. Частина із них ті, які прийшли зі світу.

В селищі Клевани відбулось хрещення, під час якого 14 людей долучилися до Церкви: шестеро з смт. Клевани, троє з с. Зоря, троє з с. Голишів та двоє з с. Оржів. Троє людей прийняли водне хрещення в с. Мирогоща;

14.07.2025 капелани церкви «Добрий Самарянин» (с. Зозів) спільно з місією «Агапе» організували і відправили дітей з сімей загиблих і діючих військовослужбовців на відпочинок в літній дитячий табір в Закарпаття;

20.07.2025 до церкви с. Довгошиї через водне хрещення приєдналося п'ятеро людей, а також двоє до церкви с. Пітушків.

До церкви м. Радивилів приєдналася одна

сестра, до церкви с.Зарічне одна сестра і до церкви с. Пляшева приєднались два брати. В служінні взяли участь заступник єпископа Микола Свірчук, старший пресвітер району Микола Кондратюк, пресвітери церков Руслан Чайка, Віталій Гончарук, Віктор Ярошук, Володимир Касянчук, Богдан Кравчишин, Сергій Ковальчук.

Тринадцять братів і сестер приєдналися до Церкви в с. Висове.

В с. Злазне через водне хрещення до церкви приєдналося троє людей. В зібранні взяв участь старший пресвітер району Петро Наплюк.

В церкві с.Висоцьк на пресвітерське служіння був рукопокладений Дубатовка Ярослав, в на дияконське Бруцький Анатолій. Священнодію завершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Хомич та інші служителі;

22.07.2025 відбулося похоронне зібрання Петра Кибукевича, диякона церкви с. Остки.

ЦЕРКВА — ЕТАЛОН ПРАВДИ

Апостол Павло назвав Церкву «стовпом і підвалиною правди» (1 Тим. 3:15). Бог встановив її як взірць істини, на який повинні орієнтуватися люди й суспільство. Покликання Церкви — втілювати правду, відстоювати її та жити згідно з нею. У світі, де часто кажуть «у кожного своя правда», важливо розуміти, що істина — це об'єктивна реальність, яка не змінюється від нашого сприйняття. І тільки Божє присутність допомагає людині бачити правду ясно.

Сьогодні в Україні велика частина населення вважає себе віруючими. Будуються храми, проводяться богослужіння, християнські свята офіційно визнані. Але разом із тим ми бачимо поширення гріха, несправедливості, духовної байдужості. Це викликає питання: чому Церква не має впливу, відповідного до її присутності в суспільстві?

Як у світі існує Бюро мір і ваг, що підтримує стандарти вимірювання, так і Церква повинна бути стандартом правди. Але коли християни самі незадоволені духовним станом своїх громад, це сигнал про втрату істинного покликання.

Ісус Христос — втілення правди. Він сказав: «Я — дорога, і правда, і життя» (Ів. 14:6). Його життя — приклад істини для всіх. Християни мають шукати правду так, як голодний шукає їжу: постійно й наполегливо. Ісус обіцяв,

що ті, хто прагне праведності, будуть нагороджені (Мт. 5:6).

Правда міститься у Божому Слові. Павло писав: «Правда-бо Божє з'являється в [Євангелії]» (Рим. 1:17). Ісус навчив, що справжнє

поклоніння має бути «в душі та в правді» (Ів. 4:23-24). Тож найвище вираження віри — це життя за Божою правдою.

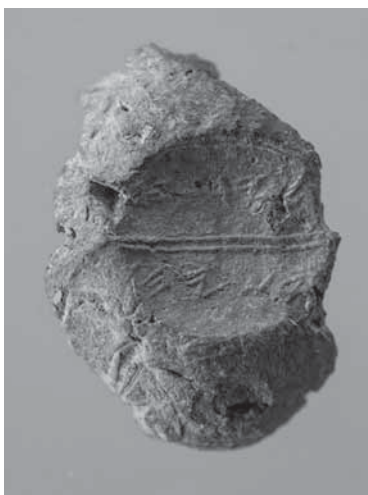
Кожна народжена згори людина на початку свого християнського життя має велике бажання знати Святе Письмо, вона дуже гостро реагує на неправду, в неї ніби з'являються нові чуття, які були відсутні до цього. В цей період багато хто і дня не проводить без читання Біблії. І ця потреба у християнина посилюється в міру того, як він зростає у вірі. Коли ж відбувається збайдужіння до читання Слова Божого, то потрібно задуматися над тим, чи не сталося послаблення віри, чи вона не згасає. Втрата інтересу до Святого Письма фактично означає втрату потреби в істині.

В другому посланні до Тимофія апостол Павло зосереджує увагу на тому, що кожен християнин, як член Церкви, є відповідальним за виконання великого доручення їй бути носієм правди: «Та однак стоїть міцна Божє основа та має печатку оцю... «Нехай від неправди відступиться всякий, хто Господне Ім'я називає» (2 Тим. 2:19). Кожен, хто визнає Господа, хто звертається до Нього, повинен розуміти, що він має справу з Богом, який ненавидить гріх, а «Усяка неправда — то гріх» (1 Ів. 5:17). Тому для нас так важливо мати особливу потребу в пізнанні правди та дотриманні її, адже чим більше в Церкві буде людей, які є носіями правди, тим краще вона виконуватиме своє покликання бути зразком правди, сприятиме її відновленню та утвердженню.

Ігор КРОЩУК (скорочено)

Унікальна глиняна булла з Іменем Єдаї сина Асаягу знайдена на Храмовій горі

На початку липня 2025 року в Єрусалимі археологи оголосили про знахідку рідкісної глиняної печатки (булли) з іменем: «Належить Єдаї (сину) Асаягу». Це відкриття може бути напрочуд тісно пов'язане з біблійною історією часів царя Йосії, коли в Храмі в Єрусалимі було знайдено сувій Закону — і розпочато духовне відродження народу.

шене дослідження, щоби оголосити про відкриття до 9-го ава.

Печатка має чіткий напис староврейським письмом: «(יְהוֹשֻׁעַ) יְהוֹשֻׁעַ לְיָד» — «Належить Єдаї (сину) Асаягу».

На звороті булли залишився відбиток пальця, ймовірно, самого

власника — високопоставленого чиновника або храмового управлінця.

Імена на буллі перегукуються з біблійними персонажами. У 2 Царів 22 та 2 Хронік 34 згадується Асаягу — «слуга царя» Йосії, який брав участь у місії до пророкиці Хулди після знаходження сувою Закону в Храмі. Саме це відкриття стало поштовхом до великої реформи віри в Юдеї.

Якщо цей Асаягу — той самий, що згадується в Біблії, то його син Єдаї міг посісти подібну адміністративну посаду при Храмі. Той факт, що печатка знайдена саме на Храмовій горі, у поєднанні зі статусом таких печаток як офіційних знаків управлінців, робить цю гіпотезу надзвичайно ймовірною.

Подібні булли використовувалися для запечаткування мішків або посудин із зерном, вином, олією тощо — товарів, що зберігалися в царських і храмових коморах. Це свідчить, що Єдаї син Асаягу

міг відповідати за збереження або розподіл продовольчих запасів у часи, коли місто вже готувалося до облоги Вавилоном.

Такі відкриття з'єднують біблійні тексти з матеріальною історією. Вони доводять, що реформаторська доба царя Йосії — не лише духовна спадщина, а й історично достовірна епоха з реальними людьми, іменами й посадами. Це також підтверджує наявність високорозвиненої адміністрації в Першому Храмі, яка залишила по собі такі матеріальні свідчення.

Іронічно, але глибоко символічно — один із нащадків цього єрусалимського чиновника сьогодні бере участь у просіюванні уламків тієї самої трагедії, що спіткала місто внаслідок вавилонського вторгнення. Археологи називають цю знахідку «посланням із глибини століть», яке через тисячоліття повернуло голос одного із «забутих свідків» Божого діла в історії.

<https://tmsifting.org/>

У світі меншає країн із християнською більшістю — звіт Pew Research

Кількість країн із християнською більшістю скоротилася з 2010 по 2020 рік — про це свідчить нове дослідження американського Pew Research Center. Якщо у 2010 році християни становили більшість у 124 країнах і територіях, то в 2020 році — вже лише у 120 з 201. Це означає, що за останнє десятиліття частка християнських більшостей знизилася з 62% до 60%.

Основною причиною падіння кількості християнських більшостей дослідники називають відхід людей від християнства та зростання частки релігійно неприписаних осіб — тобто тих, хто ідентифікує себе як агностики, атеїсти або просто «без релігії».

Особливо значні зміни сталися у таких країнах: Велика Британія, Австралія, Франція, Уругвай.

У цих країнах кількість християн упала нижче 50%, а кількість нерелігійних значно зросла. У Уругваї, наприклад, 52% населення не мають релігійної приналежності, а лише 44% ідентифікують себе як християни — це єдина країна в обох Америках, де християни не становлять більшість.

Також християнську більшість втратили Нова Зеландія та Нідерланди, які приєдналися до семи країн, що вже мали нерелігійну більшість у 2010 році: Китай, Північна Корея, Чехія, Гонконг, В'єтнам, Макао, Японія.

Таким чином, до 2020 року 10 країн у світі мали більшість населення без релігійної приналежності, тоді як у 2010 їх було лише сім.

Попри це, християнство залишається найпоширенішою географічно релігією: у 2020 році 29% населення світу були християнами, але більшість населення мали лише 60% країн. Це свідчить про широкую дисперсію християнства, навіть у країнах з меншою кількістю населення — від США і Філіппін до Мікронезії.

Інші релігії мають більш пропорційне співвідношення:

Мусульмани становлять 24% світового населення і мають більшість у 53 країнах.

Індуїсти (15% населення) мають більшість лише в Індії та Непалі.

Буддисти — у семи країнах.

Збільшилася і кількість країн, де жодна релігія не має більшості: з шести у 2010 році до семи у 2020. До них входять: Велика Британія, Франція, Австралія, Південна Корея, Сінгапур, Кот-д'Івуар, Маврикій.

У цих країнах релігійний ландшафт є мовчазним і демонструє відхід від традиційних релігійних структур.

<https://slovoproslovo.info/>

Слова співчуття та утіхи висловили заступник єпископа Микола Свірчук, старший пресвітер району Михайло Лещовець, єпископ, старший пресвітер Львівської області Володимир Якимів, Ростислав Боришкевич з гуртом «Авен-Єзер» та служителі району.

В місті Рівне, у місії «Добрий Самарянин», вкотре відбулася зустріч для жінок, які втратили чоловіків на війні. Захід був організований у співпраці з церквою «Добрий Самарянин» із села Зозів. Це була щира і глибока зустріч — з молитвою, словами підтримки, співом і просто людською турботою;

26.07.2025 церква с. Висове провела п'ятиденний табір. Біля двісті дітей почули слово Боже, маючи гарний відпочинок, різні гуртки, загальнотабірні ігри, батути, гірки, солодку вату, попкорн.

Церква «Воскресіння» м. Вараш провела виїзний табір для людей з інвалідністю і їх батьків. Арт терапія, рибалка, програма для дітей, ігри, смачний обід — все це служило

для збудування і відпочинку учасників;

27.07.2025 в церкві «Відродження» м.Березне на дияконське служіння обрано Котка Анатолія Олександровича. На членському зібранні були присутні заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Анатолій Бойчук.

Заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини, завідувач управління освіти Петро Музичук відвідав с. Пустомити, відновлений Дім молитви, де виклав семінар.

Водне хрещення відбулося в церкві с. Кідри. 26 людей заключили завіт з Господом. Зібрання відвідав старший пресвітер району Сергій Секан та інші служителі.

В завіт з Господом вступили п'ятеро людей в с. Біла Криниця.

В церкві села Радове та Кухітська Воля завіт з Богом уклали 20 людей. Урочиста подія проходила на березі Острівського озера. У служінні взяв участь районний пресвітер Василь Козяр.

В церкві с. Яполють відбулося водне хрещення, спільно з церквами с. Переток та Збунж. Спільно восьмеро людей вступили в завіт з Господом. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Петро Каплюк, Василь Кудрин та інші служителі. Співом служив гурт «Авен-Єзер 2».

Відбулося водне хрещення в церкві ХВС с. Старе Село. 22 братів та сестер вступили в завіт з Богом, в також одна сестра з с. Єльне.

В церкві с. Олександрія Рівненського району восьмеро людей прийняли водне хрещення.

В цей день відбулося хрещення в колонії 76, де троє братів вступили в завіт з Богом. На хрещенні були присутні директор місії «Добрий Самарянин» Ростислав Боришкевич, відповідальний за тюремне служіння в обласному об'єднанні Семешук Дмитро, Молчанов Станіслав, а також служителі церкви «Благодать» м. Вараш.

Церква «Воскресіння» м. Вараш провела

виїзний табір для військових батьків і їх дітей. Арт терапія, рибалка, програма для дітей, ігри, смачний обід — все це служило для збудування і відпочинку учасників.

Церква «Слово Істини» села Бродівське Острозького району несе добру звістку в дитячі серця.

Цього року провела п'ятиденний табір в селищі Цукрозаводу, а також триденний в селі Волосківці. З 10:00 до 16:00 команда працювала з дітьми. З 19:00 до 22:00 мали євангелізаційні служіння для дорослих. Щодня проповідувалось живе Слово Боже служителами з різних міст. Запрошені гурти також прославляли Бога разом з присутніми. Дякуємо Богу за чудову можливість служити дітям нашої місцевості.

Церква с. Вовкові провела християнський дитячий табір, який відвідало понад 150 дітей. Переважна більшість з них — діти з невоцерковлених сімей. Насичена програма, цікаві ігри, спілкування залишили хороші спогади в серцях дітей.

Привіт тобі, світле насліддя Христове,
Народжене в бурі, в негоді земній,
Тебе зустрічає зоря вечорова —
Пряде вирішальний безжалісний бій!

Стіною крокує ворожа потуга —
Сміється невір'я в луні канонад.
Тримайтесь пліч-о-пліч, не кидайте друга,
В останньому герці — ні кроку назад!

Трубить перемогу! Хай сяє вогненно
Ранкова зоря над руїнами зла!
Нехай майоріє Христове знамено,
Знамено Любові, що з Неба зійшла!

Хай б'ються віднині до самої смерті
Серця в унісон разом з серцем Христа,
Бо завтра, можливо, хтось стане за жертву,
Розп'ятий юрбою на дереві хреста!

Вперед, без вагання, серця молодії,
Не бійтесь, що доля у вас непростя.
Радійте, співайте, даруйте надію,
Прекрасне у світі насліддя Христа!

Переклад Дмитра ДОВБУША

КОЛИ ДОБРО СТАЄ ЯРМОМ

Чомусь із часом те, що ти робив добровільно
й від щирого серця, інші починають вважати
твоїм святим обов'язком.

Варто лише раз допомогти — і тебе вже сприймають як «спонсора»: мовляв, у тебе є зайве — гроші, час, сили, ресурси. Добра справа швидко знецінюється.

Спершу дякують. Потім чомо просять. Далі — вимагають. А коли ти вже не можеш чи не маєш змоги — дивляться на тебе, як на зрадника.

Ти винен, бо «не виправдав довіри». Бо вони вже внесли твою доброту у графу своїх планових доходів.

У цьому — небезпечна пастка. Щира допомога може непомітно обернутися на ярмо, на позитивну повинність, якої від тебе вимагатимуть.

І є ще одна гірка правда: твоя допомога не завжди викликає вдячність. Часом — заздрість.

Бо якщо ти можеш дати — значить, у тебе є «зайве». А чому тобі більше, ніж мені? І вже твій дар сприймається не як благословення, а як приниження.

А коли скажеш: «Вибач, я більше не можу» — отримаєш не розуміння, а докори. Зрадив, підвів, обманув надії...

Цей сценарій повторюється не раз.

Спочатку — подяка.

Потім — прохання.

Далі — вимоги.

А потім — гнів і знецінення всього, що ти робив.

Бо добро без меж перетворює помічника на боржника. А коли боржник «відмовляється платити» — його оголошують винним.

Тому, перш ніж знову простягнути руку допомоги, — зупинись.

Запитай себе: чи ця допомога не стала заміною відповідальності самої людини за своє життя?

Ісус Христос навчав творити добро — але ніколи не робив із Себе «постачальника зручностей».

Його милість завжди була пов'язана з відповіддю серця: «Іди й надали не гріши» (Ів. 8:11), «Твоя віра спасла тебе» (Лк. 8:48).

Він зціляв, прощав, годував, але не привчав до залежності. Його любов була жертвовною, але водночас — мудрою.

Тому й наше добро має бути не «позитивною підпискою», а вільним даром, який не поневолює ні тебе, ні того, кому ти допомагаєш.

Добро — це не борг. Це — любов. І вона не ставить умов, але й не дозволяє собою користуватись.

Благословляй. Але не ставай заручником чужих очікувань.

Бо добро, зроблене від щирого серця, або цінується — або знецінюється миттєво.

І коли знецінюється — це не твоя вина.

Геннадій АНДРОСОВ

Як була написана музика на вірш М. Храпова «Привіт тобі, світле насліддя Христове»

Веніамін Маркович Крейман народився 15 липня 1939 року неподалік Самари, у сім'ї віруючих батьків. Його батько був служителем у Самарській церкві ЄХБ. У 1959 р., будучи студентом 4-го курсу Інженерно-будівельного інституту, після довгих пошуків та внутрішньої боротьби, Веніамін звертається до Бога. Разом з друзями він приймає на Волзі святе водне хрещення. За відкрите свідчення перед студентами про свою віру в Бога його виключають із інституту. Настав час важких випробувань... У гарячій молитві молодий Веніамін просить Спасителя благословити його життєвий шлях у країні пануючого безбожжя. Незабаром у його душі народжується думка написати пісню про Христа — про люблячого Спасителя, знехтуваного цим світом. «Христос — надія християн...» — цей приспів склався як би сам собою, а потім — мелодія та слова куплетів.

Збираючись із братами поїхати на судові засідання, де хибно звинувачувалися служители церкви, Веніамін несподівано бачить на столі в друга вірш Миколи Храпова, «Привіт тобі, світле насліддя Христове». Він надихнувся його до створення цієї відомої пісні християнської молоді.

Пісня «Привіт тобі, світле насліддя Христове» (Привет вам, Христово цветущее племя) була написана в 1960 році в розпал антирелігійної боротьби Мики-

ти Хрущова. Тоді влада агресивно намагалася знищити існуючі церкви. Відома обіцянка Хрущова — через декілька років показати останнього віруючого по телевізору. І саме тоді ві-

ручці всіх деномінацій по-особливому активізували свою діяльність, закликаючи до єдності, спільної молитви та боротьби проти атеїзму. Це в прямому розумінні була боротьба, що виражалася у проведенні акцій протесту, письмових заявах керівництву СРСР та відстоюванні своїх громадянських прав. І це був період масових арештів та судів над служителями та церковними активістами.

У 1960 році молодь євангельських християн-баптистів зібралася на з'їзд. Служитель Ташкентської церкви ЄХБ, який на той час уже мав судимості за віру в Христа, не зміг бути на цьому зібранні. Він письмово звернувся до християнської молоді, написавши своєрідний молодіжний гімн.

Дуже швидко цей вірш

став піснею. Ось як згадує про це відомий християнський композитор Веніамін Крейман.

«Одного вечора молодь церкви зібралася на молитовне зібрання. Молитва була за служи-

лярних пісень, таких як «Коли твій шлях земний...», «Співайте Господу», «Христос — надія християн». Нині він проживає в США. А Микола Храпов, відомий служитель, поет, помер у 1982 році у в'язниці, провівши за ґратами загалом 29 років свого життя.

Рятуючись від переслідування влади, Веніамін Маркович змушений був у 1962 році залишити рідну домівку, свою церкву і втекти до міста Бакі, де ставлення до віруючих було терпиміше. Там Господь чудово дає йому можливість продовжити навчання і закінчити Політехнічний інститут. У помісній церкві він працює регентом та проповідником. Господь посилає натхнення, задуми нових хорових творів: «Коли твій шлях земний», «О, Боже, Ти і життя, і світло», «Спійте Господеві» та ін.

У 1999 році разом із сім'єю переїжджає до США на постійне місце проживання. Через рік він організує хор, з яким відвідує російськомовні та американські церкви, виступає на християнському телеканалі. Так, зі спілкування навколо Слова Божого, у 2002 році утворилася церква «Вефіль», в якій Веніамін Маркович ніс служіння пастора.

У 2009 році видано повну авторську збірку «Вірую!», присвячену 70-річчю ювілею автора.

17 травня 2025 року Веніамін Маркович Крейман пішов до Господа.

Одного разу центральною вулицею Ербаха їхав віз із запряженим у нього лощатком. На возі, поруч із ржавими ліжками, комодами і коробками, сиділи два хлопці, приблизно 14 і 17 років. Це була сім'я з трьох людей: мама Роза, двоє братів Джерел та Рамі і чорний кіт. Батька сім'ї ось рік, як немає з ними. Хворів довгий час, так і не видужав. Помер.

Поселилися у покинутому будиночку. Та все ж таки краще, ніж жити в таборах.

— Рамі потрібно в школу, — сказала мама, — нічого не поробиш, тобі прийдесться, як і іншим, ходити до школи.

На наступний ранок Рамі одягнув спортивний костюм, знайдений серед недавно привезеного лахміття. Він був для нього надто великим. Мама підгорнула йому рукави та штани в сказала, що так підійде.

Як у сні він послідував за Джеро у будівлю, де був шум від великої кількості хлопчиків і дівчаток. Ось і клас.

Щойно продзвенів дзвінок, всі діти сіли, тільки Рамі залишився стояти біля дверей. Йому хотілося втекти. Зайшла вчителька.

— О, у нас новий хлопчик. І як же тебе звати?

— Рамі, — ледь чутино промовив він.

Учителька поставила стілець до столу, за яким сиділи двоє хлопчиків. Рамі помітив, як вони від нього ➔

Людське око — це справжнє диво. Воно містить понад 2 мільйони робочих частин і може розрізнати до 10 мільйонів кольорів. Око працює як надточна камера, автоматично регулюючи фокус і кількість світла, що надходить. Рогівка самовідновлюється за 24–48 годин. Автофокусування, адаптація до темряви, розпізнавання глибини — усе в одному біологічному пристрої. Така складність і точність вказують на продуманий дизайн, який важко пояснити випадковістю.

Мозок важить лише близько 1,4 кг, але здатен обробляти понад 11 мільйонів бітів інформації за секунду (здебільшого

несвідомо). У ньому понад 100 мільярдів нейронів, які утворюють до квадрильона зв'язків — складніше, ніж будь-який сучасний комп'ютер. Мозок сам себе лікує і адаптується — це явище називається нейропластичністю.

Бджоли будують стільники у формі шестикутників — ідеальної геометричної форми, яка дозволяє максимально ефективно використовувати простір і мінімізувати витрати воску. Як ці маленькі створіння «знають», що шестикутник — найоптимальніша форма? Це ніби вбудована Божою інструкцією в їхню природу.

Рослини перетворюють світло на енергію з ефективніс-

тю до 95% — це вище ефективності, ніж у багатьох сонячних панелей. Цей процес не лише годує все живе, а й виробляє кисень, яким ми дихаємо. В одному дереві досить «інтелекту», щоб підтримувати баланс вуглецю в атмосфері.

Земля знаходиться в так званій «зоні життя» — не надто гаряче й не надто холодно. Атмосфера має саме ту пропорцію кисню (21%), при якій можемо дихати, але не горить усе довкола. Земля має магнітне поле, яке захищає нас від згубного космічного випромінювання. Місяць стабілізує вісь Землі, завдяки чому маємо передбачуваний клімат.

Деякі птахи, як-от арктичні крячки, пролітають тисячі кілометрів під час міграції, орієнтуючись за зірками, магнітним полем Землі та іншими природними сигналами. Вони повертаються в ті самі місця щороку з неймовірною точністю. Така вбудована «система навігації» свідчить про мудрого Творця, який заклав у них ці здібності.

Кожна сніжинка має унікальний візерунок, і жодна не повторюється. При цьому всі вони мають ідеальну шестикутну симетрію. Ця краса в мікроскопічних деталях природи показує, що Творець піклується

навіть про найдрібніші елементи Свого створіння.

Золотий перетин (приблизно 1,618) — математична пропорція, яку можна знайти в природі: у розташуванні пелюсток квітів, спіралях мушель, формі галактик. Ця гармонія відображає Божий задум, який поєднує красу й математичну досконалість.

Деякі тварини, як-от ящірки чи морські зірки, можуть відновлювати втрачені частини тіла. Наприклад, морська зірка може виростити нову кінцівку, а ящірка — хвіст. Така здатність до регенерації вказує на продуману систему, закладену Творцем для виживання Його створінь.

Відстань Землі від Сонця, склад атмосфери, наявність води — усе це ідеально збалансовано для життя. Якби Земля була трохи ближче чи далі від Сонця, життя, як ми його знаємо, було б неможливим. Ця точність нагадує нам про мудрість Творця, який створив нашу планету як дім для нас.

Ці факти — лише маленька частина величчя Божого задуму. Вони запрошують нас зупинитися, подивитися на світ навколо і побачити руку мудрого Творця, який із любов'ю створив усе для нашого блага.

Дитяча сторінка

Бог з нами завжди і всюди

← відсунулися. Він присів на край стільця, поклав папку на стіл і лише думав: «Скоріше б цей урок закінчився».

Ще сидючи на уроці, хлопчик звернув увагу на дівчинку, яка сиділа в іншому ряду, із гарно заплетеним волоссям і великим бантом.

Згодом, Рамі помітив, що дівчинка кожного разу ідучи додому, повертає до великого білого будинку.

Одного разу, дівчинка прийшла до школи сумною. Коли вчителька запитала, що трапилося, вона розповіла, що її улюблена пташка Теді втекла, через відчинене вікно у кімнаті. Хлопчик дуже засмутився.

Коли Рамі повертався додому, у гушавині на обочині почувся дивний пташиний спів. Точно, це ж пташка дівчинки з його класу. Одного разу він підгледів, як дівчинка з будинку виносила клітку з такою птахою. Рамі підійшов ближче, простягнув руку і... птах вже у нього в руці.

Хлопчик прибіг до будинку дівчинки і брязко постукав у двері. Відчинила мама:

— Маринко! Дивись, твій Теді! — гукнула вона дівчинку.

— О, Рамі! Дякую, що ти повернув її.

Хлопчик порожнів. І, поки всі товпилися навколо пташки, миттю вибіг із будинку і помчав додому.

— Рамі! Рамі! — дівчинка вибігла із будинку та погукала хлопчика. Але його ніде не було.

— Запроси його завтра до нас на обід — сказала мама дівчинці.

— Але він такий брудний, всі з нього сміються в школі. Але я не сміюсь, — постаралася виправдатися Марина, — я просто робила вигляд, що його не бачу.

Наступного дня Марина запросила хлопчика в гості. Вони ввійшли в одну з кімнат. Рамі в житті ще такої не бачив. Всі обідали за великим столом. Мама підбрала речі, які підійшли для хлопчика зі старших братів Марини і подарувала Рамі. Потім читала історію про Бога і про Спасителя.

— А тепер я хочу сказати тобі лише одне: Бог завжди і всюди поряд з тобою. Він ба-

чить, що ти робиш, Він чує, що ти говориш і Він знає коли тобі сумно.

Рамі подивився на маму Марини і сказав:

— Тут у вас Бог, напевно, є завжди.

— Що ти маєш на увазі, Рамі? Де Його немає? — запитала мама.

— Там, у нас, де так все бідно, — його обличчя залилося рум'янцем.

— Рамі, Спаситель наш родився у хліві, Він лежав там, в яслах, в простій годівничці для тварин. Саме тому Спаситель став таким бідним, щоб кожна людина могла до Нього прийти, незалежно бідна вона чи багата. Адже потребу, яку Він Сам пережив, легше зрозуміти. Розумієш?

Рамі мовчав.

Наступної ночі Рамі неочікувано прокинувся. Щось його розбудило. Йому було важко дихати.

— Мамо! Мамо! — закричав Рамі, але у відповідь ніхто не відізався.

Забіг у кімнату мами. Вона була повна диму. Джеро стягував маму з ліжка і кричав:

— Біжи, біжи на вулицю! Пожежа!

— Мамо! — ще раз покликав Рамі.

Джеро підпихнув його, кричачи:

Хом'як-мінйало поцупив блискучу чайну ложку, залишив замість неї камінець — і спокійно побіг далі у своїх справах. За кілька хвилин він уже й не пам'ятає про свою надзвичайну «знахідку» та про вчинений допіру злочин. А чому ти не можеш ніяк заспокоїтися, навіть коли знайшов переконливе виправдання для свого поганого вчинку? Вся справа в тому, що ти — людина. І на відміну від тварин ти маєш совість, яка нагадує тобі про скоєний гріх.

Бог дав її тобі, аби ти міг відрізнити правду від омани, гарне від поганого. Бог не хоче, щоб ти обманював людей, самого себе і свого Творця. Іноді буває дуже важко зізнатися собі в тому, що ти неправий, і хочеться виправдати свій гріх. Але пам'ятай: тобі не допоможуть ані «камінці», ані «лозинки» твоїх виправдань. Твоя совість не дасть тобі спокою, доки ти не зізнаєшся перед собою та перед Богом у своїх гріхах. Попроси в Господа прощення за все погане, що ти накоїв у своєму житті, і Він пробачить тобі всі твої гріхи. Він очистить тебе й допоможе завжди пам'ятати, що обман є обман, а гріх завжди буде гріхом, як його не називай, як не виправдовуй.

Все творіння на землі

Все творіння на землі Господу співа пісні. Хто як вміє, хто як знає, Кожен з нас Творця вітає.

Он зозуля у гайку Кукає: «Ку-ку, ку-ку!» І щебечуть солов'ї: «Тів-тів-тьох» — пісні свої.

Каже коник: «Іго-го!» — Так Творець навчив його. А телятко каже: «Ме-е!» — З того тішиться саме.

Тільки сонечко мовчить, Його навчено світити, Воно землю зігріває І тим Бога прославляє.

Хилить жито колоски, А дитячі голоски Славлять Бога, бо на спів Їх Господь благословив.

Галина ГУНЧЕНКО

Він анітрохи не змінився — Він — Той же сильний добрий Бог, Який учора був так близько, Який зміцняв у дні тривоги.

Рука Господня не ослабла. Він і сьогодні може все. Його діла — краса і слава, Хай навіть щось нам жаль несе.

Бог знає край щемкому болю, Він має таймер для страждань. Він нам упасти не дозволить Під тягарем переживань.

Тримаймося вірою за Бога — Господь Своїх не залишить. Можливо, за найближчим рогом Уже чекає дива мить.

Ju Lia

Я бачила Бога СИЛЬНИМ, Коли розбивав кайдани, Звільняв і виводив з темниці Гріховної і темряви.

Я бачила Бога МУДРИМ. В безвихідних навіть справах Він Сам відкривав всі двері, Щоб я могла бігти далі.

Я бачила Бога ВІРНИМ. Коли обітниці Його У певні часи і пори Сповнялися всі дослівно.

Я бачила Бога ЗНАНИМ. Коли на зібранні гучно Гукало Йому «Осанна!», Прославляючи Його присутність.

Та я не забуду ніколи Того, чому стала свідком. І більше не буду такою, Якою була раніше.

Я побачила Бога — БОГОМ! — Що може сидіти спокійно, Коли заливають хвилі І човен життєвий тоне.

Який дозволяє злякатись До ступеня аж такого, Щоби я відчула потребу У Ньому, і лише у Ньому.

Який дозволяє втратити Те, що було так цінне, Що міцно в руках тримала Й на що покладала надії.

Який дозволяє мріям Розбитись на дрібні друзки, А потім створити нові Й вернути бажання жити.

І потім Котрий підходить До мене так близько-близько, Щоб ясно могла побачити Його я своїми очима.

Який дозволяє бурям Ставатись в житті моєму, Щоб я мала знову змогу Шляхом цим прийти до Нього.

Я бачила Бога Богом! І щоби Його побачити, Я мала піти у бурю І хвилив її злякатись.

Побачити Бога Богом І досвідом дорожити. І більше ніколи не зможу Я бути такою, як раніше.

Ірина ГЕНІШ

Обмін чи омана?

У тебе вдома є хом'ячок? А може, у когось із твоїх друзів або знайомих є ця симпатична тваринка?

Я хочу тобі розповісти про родича наших хом'ячків, який живе в Америці. Його звуть флоридський лісовий хом'як-мінйало. Ти ніколи про такого не чув? У цього маленького звірка не вельми добра репутація.

Справа в тому, що йому дуже подобаються яскраві речі, він просто закоханий у все, що сяє та блищить. І ця любов настільки сильна, що він просто не може пройти повз дрібничку, яка припала йому до серця. Улучивши момент, він тягне її до свого житла, нехай то буде монетка, іграшка, пуста консервна

бляшанка. Одного разу два таких грабіжники поцупили канделябр із запаленими свічками. Але найхарактерніша риса хом'яка-мінйала — він не хоче улавитися як злодій. І тому на місці позиченої речі він обов'язково залишає натомість камінець, лозин-

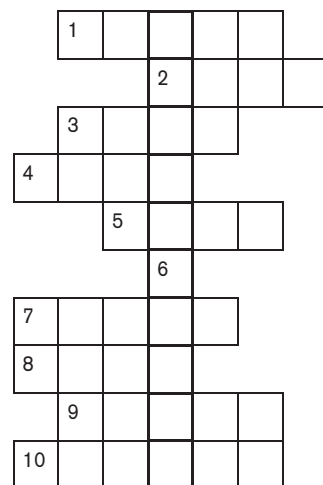
ку, пір'їнку чи кісточку. І з чистим сумлінням квапливо тягне здобич собі додому — адже він не вкрав, а поміняв. Щоправда, без згоди господаря, проте це дрібниці...

Ну хіба не смішно виглядає цей хитрий злодюжка? Його обман настільки очевидний, що не знаєш, що й казати. Та дії хом'яка-мінйала нагадують мені вчинки людей. Дуже часто ми прагнемо виправдати наш гріх і намагаємося або змінити його назву, або вигадуємо причину, аби виправдатися перед людьми, прагнучи виглядати кращими, ніж ми є насправді.

Часто це виглядає так: ти побився, але в тебе є виправдання — «він перший почав». Або ти розказала своїй однокласниці щось погане й думаєш: «Але вона сама така пліткарка». А може, ти приховав двійку від мами — «навіщо їй хвилюватися»? Усе це дуже схоже на ті камінці, лозинки, кісточку, що їх лишає хом'як-мінйало на місці, де він «скоює гріх».

Чудо з їжею

Івана 6:1–15. Дай відповіді на питання і дізнайся, що робить Ісус для нас.

1. Як звався брат Андрія?
2. Хто супроводжував Ісуса?
3. Де сидів Ісус?
4. Що було у хлопчика?
5. Що люди бачили від Ісуса?
6. *** тут хлопчина один...*
7. Що мали зробити люди, щоб поїсти?
8. Скільки було тисяч людей?
9. Яке наближалось свято в юдеїв?
10. Що вчинив Ісус над хлібом?

Нас зцілив Бог (свідчення)

Рік випробувань, що став роком дива — так описує 2025-й одна з сестер із церкви «Благодать» м. Вараш, яка пройшла через непростий період у житті своєї родини. Її свідчення — це історія болю, боротьби, віри і великої Божої перемоги.

Цей рік був для мене не легким. У ньому було багато болю, сліз, страху і невідомості. Але водночас — це рік, коли я побачила, що Бог — живий і дієвий. Я хочу поділитися свідченням, яке змінило моє життя і життя моєї сім'ї.

У мене є синочок Віталік. Йому зараз майже три роки. Коли він народився, він був абсолютно здоровим — активний, міцний, рано сів, рано почав ходити. Але десь після року я почала помічати щось дивне. Він не повторював за мною елементарні речі — не показував очки, ротик, не цікавився тим, що я йому показувала, не реагував на своє ім'я.

Я питала подруг, радилася. Всі заспокоювали: «Ще маленький, хлопчик — пізніше заговорить, не переживай». Але час ішов, а нічого не змі-

нювалося. Коли Віталіку було вже рік і 10 місяців, я зрозуміла — щось дуже не так. Він не дивився в очі, не виконував жодного прохання, не розумів зверненої мови, не проявляв емоцій. Він ні разу не сказав мені «мамо». Не радів, коли я поверталася додому. Не засмучувався, коли я йшла. Йому було байдуже, що діється навколо.

Я подзвонила нашій сімейній лікарці. Вона сказала: «Я теж це помічала, але не хотіла тебе тривожити раніше часу...» І порадила звернутися до спеціалістів у Києві.

Ми пройшли обстеження у двох лікарів. Один із них — досвідчений невролог-генетик — одразу сказав: «Це аутизм. Я не маю права офіційно ставити діагноз до трьох років, але як спеціаліст я бачу це чітко». Психіатр підтвердив те саме. У Віталіка були практично відсутні нейронні зв'язки в зоні мовлення і розуміння мови. Це невиліковно.

У той момент мені здавалося, що земля пішла з-під ніг. Це мій єдиний син, перший онук, перший племінник,

перший правнук. Дитинка, яку всі так чекали, якою всі тишились. Було боляче дивитися на інших дітей і знати, що мій син — не такий. Що, можливо,

він ніколи не зможе жити повноцінно.

Ми почали боротися: лікування, психолог, логопед, дефектолог. Але я знала — жод-

не лікування не зробить мого сина здоровим. Його можна лише частково адаптувати, навчити базовим речам. Прогнози були невтішні.

Але з першого дня ми почали молитися. Молились ми, молилась наша церква, молились друзі, служителі, інші церкви. Люди підходили до мене і казали: «Ми за вас молимося. Ви не самі». Хтось просто обіймав, не маючи слів. Я знала — я в родині, я в Церкві, де справді носять тягарі один одного.

Одного разу на молитві за Віталіка було слово:

«Ти будеш дивитися і дивуватися, як кожного дня ця проблема буде падати, як стіни Єрихону. І це буде велике свідчення».

Так і сталося.

Кожного дня ми бачили, як наш Віталік змінюється. Кожного дня він робив нові кроки — почав розуміти, дивитися в очі, говорити. Словниковий запас поповнювався щодня. Він ніби наздоганяв усе втрачене. Те, що раніше здавалося неможливим — ставало реальністю. Я бачила чудо на власні очі.

За кілька місяців мій син повністю одужав.

Наші лікарі були в шоці. Вони казали: «Ми такого не бачили. Ми вас лікували як і інших дітей, але в них — жодного прогресу. А ваша дити-

на — здорова. Ми не бачимо більше сенсу в лікуванні».

Логопеди, дефектологи, психологи теж були здивовані. Питали, якими препаратами ми лікувалися, просили контакти. Я відповідала чесно: «Нас зцілив Бог. Це не заслуга лікарів. Це — Божо милість».

Ми досі спілкуємося з батьками, які мають діток з аутизмом. І серце болить за них — бо більшість із них не бачать жодного прогресу. А мій син — сміється, говорить, обіймає, дякує. Він поруч зі мною, і кожен день, коли я дивлюсь на нього — моє серце наповнюється вдячністю.

Я знаю: нас зцілив Бог. І Йому одному — вся слава.

Якщо ти проходиш зараз щось важке — не здавайся. Молися. Шукай Бога. І Він явить Свою славу у твоєму житті. Я свідок цього. І це — не кінець. Це — лише початок великої історії віри.

Переглянути на YouTube:

Не бійся страждань

«чого жажався я, те й спіткало мене, і чого я боявся, те й прийшло на мене... Немає ні миру, ні спокою, ні відради, бо спіткало лихо мене» (Йов.3:25-26)

В лютому 2022 року в нашу країну прийшли події, які ми могли представляти лише в своїй уяві. Ніхто не вірив, що така біда можлива в теперішньому світі, і на наших землях. Ми й досі продовжуємо надіятися, що нас це омине (в тій жакхливій мірі).

Усі ви знаєте про страждання, які випали на долю Йова. Він зітхає і стогне в муках, проklinає день свого народження (Йов.3:1). Стріли Всевишнього впали в нього, і їхню отруту п'є його дух (Йов.6:4). Він ненавидить своє життя і радий, що не буде жити вічно на цій землі (Йов.7:16).

Багато українців тепер можуть уявити той жах, який охопив Йова, коли в один момент він втратив десяткох дітей, втратив все своє майно (халдеї напали і все позабирали, слуг повбивали), і ще й сам зазнав тяжких тілесних ушкоджень.

Сьогодні повчальні уроки з історії Йова дуже легко засвоюються нами. Таких повчальних уроків я хотів би виділити декілька.

1. Страждання можуть настигати благочестивих людей. Дехто каже більш радикально: християнин мусить пройти через біди. Ми «спадкоємці Божі, співспадкоємці ж Христа, якщо тільки з Ним страждаємо, щоб разом і прославились» (Рим.8:17). Ап. Петро пише, що вогняні страждання не повинні дивувати нас (1Петр.4:12). Апостол Павло

каже, що ми призначені для страждань: «щоб ніхто не захитався в цих скорботах, бо самі знаєте, що так нам призначено» (1Сол.3:3). Павло не був теоретиком. Після того, як його побили камінням і навіть покинули помирати, він встає на ноги, повертається в місто, увесь в синцях і крові, і що каже своїм по вірі? «Раз Бог мене не зберіг, я ж Його справу робив, то вибачте мене, нехай тепер хтось інший служить»? Ні. Він прийшов до своїх «утверджуючи душі учнів, умовляючи перебувати у вірі і пояснюючи, що через багато скорбот належить нам увійти в Царство Боже» (Дії 14:22).

До Христа прийшли люди, які по тогочасним ЗМІ, отримали новини про вбивство прокуратором Понтієм Пилатом галілеян (Лук. 13,1-5). Христос випереджує присутніх там зі словами: «Ви думаєте вони були грішніші усіх галілеян, що так постраждали»? Ні, відповідає Ісус, не так. Христос одразу руйнує стереотип, що страждання лише ті, хто найгіршіші. І башта Сілоамська впала і вбила тих 18 людей не тому, що вони були грішніші за всіх. Далі звучить така думка, важливо одне: щоб смерть не застала вас так само непокаяних.

Багато роздумів можна почути про те, чому прийшла біда саме до нас. За гріхи України? Є багато країн, де ще більше беззаконня... Чому схід так потерпає? Тому що там Церква неважна? Ні. Страждання можуть настигати благочестивих людей.

2. Страждання треба пройти, проявивши терпіння і не втративши віри. Важливо в цей час не відпас-

ти від віри, не похулити Бога. Йов це пройшов — витерпів, і не похулив Бога.

Коли Христос звіщав про тяжкі події останнього часу, то сказав такі слова: «І тоді багато хто спокуситься, і видаватимуть один одного, і зненавидять один одного» (Мт.24:10). Христос попереджує про тяжкі часи. І можна побачити, як він говорить про те, що ці тяжкі часи вдарять по вірі багатьох віруючих. Багато спокусяться.

«І тоді багато хто образиться, зрадить один одного і зненавидить один одного» (Біблія Короля Якова). Є такі значення слова: драгуватися, ображатися, обурюватися. Ви знаєте, що таке образа... Нехай не станеться так, щоб ми образилися на Бога. Бо часто в життя Бог допускає речі, які нам неприємні.

«Тоді багато хто відвернеться від віри, зрадить і зненавидить один одного» (Нова міжнародна версія) Це слово інколи ще перекладено як «засумніваються», «зневіряться».

«Багато хто відмовиться від своєї віри в той час» (Переклад добрих новин)

Ви чуєте, як страждання і скорботи можуть впливати на віруючих людей?..

3. Страждання — це шлях до слави і благословіння. Знаючи історію Йова, і багато інших подібних, ми маємо дивитися, що нас чекає після страждань. При правильному сприйнятті страждання і скорботи в кінцевому результаті приносять щось добре. Апостоли пояснюють як в стражданнях формуються певні якості християнина.

Після страждань Йов став

Мучителі Йова. Гравюра Вільяма Блейка, 1793 рік

кращим. Після страждань Христос ще більш звеличився. І як ми чули, коли тільки страждаємо з Христом, то разом з Ним і прославимось (Рим.8:17).

Давайте вірою дивитися трохи далі, ніж бачать наші очі фізичні.

4. Не варто жити страхами і комплексами. чого жажався я, те й спіткало мене, і чого я боявся, те й прийшло на мене. Значить у Йова були страхи, він заздалегідь думав про найгірші сценарії, які тільки можуть трапитися з людиною, і казав: хоч би не сталося цього зі мною.

Чого ви боїтесь? Що має таке статися, щоб ви сказали: Те, чого я боявся, спіткало мене? Невиліковного діагнозу? Автокатастрофи? Війни? Залишитися самотнім? Втратити роботу?

Перш ніж опинитися у світі печалі, Йов жив у світі: «а що, якщо...». Життя людей, які живуть в такому стані (в стані очікування лиха) не є нормальним. І це нічого не дасть. «хто з вас, турбуючись, може додати до зрос-

ту свого хоча б один лікоть?» (Мт.6:27).

Відомий християнський письменник Клайв Льюїс, який жив в часи Другої Світової війни, коли вибухи руйнували міста, а люди знали, що будь-який день може бути останнім, відповідає на питання: «Як нам жити в атомний вік?». Саме тоді заговорили про ядерну зброю, і людство було налякане.

На питання «Як жити тепер?» автор відповідає дуже мудро. Якщо передати коротко, то він говорить такі три думки:

1. Живіть так само, як жили ваші попередники. Ваша ситуація не нова, і у вас не більше небезпек, ніж було в людей, які жили перед вами.

2. Смерть, коли б вона не прийшла, прийде. «Повірте мені, шановні, ви і всі кого ви любите, вже були назначені до смерті до того, як було винайдено атомну бомбу». Причому усіх смертей — гріх, який ввійшов через Адама і Єву. Але гріх сьогодні перемаже Христом! І після смерті є життя!

3. Третій тезис Льюїса полягає в тому, що ми не повинні переставати жити, навіть у світі, де багато що йде, може і буде йти не так.

«Це перший висновок, який необхідно зробити: і перша дія, яку необхідно зробити — взяти себе в руки. Якщо ми всі будемо знищені атомною бомбою, то нехай ця бомба, коли вона прилетить, застане нас за розумними і людськими справами — тими, хто молились, працює, викладає, читає, слухає музику, купує дітей, балакає з друзями — а не тими, хто збився в купу, як злякані вівці, і думають про бомби. Вони можуть зруйнувати наші тіла (це може зробити і мікроб), але вони не повинні домінувати у наших умах».

Я читаю, як проходили подібні часи люди перед нами, в Другу світову війну. Якщо і прийде біда (якщо у Бога так задумано), то нехай вона нас застане живими, повними надії на Бога і любові до людей. Не бійся, говорить Христос!

Олександр ГЕНИШ

Скільки ще, Господи?

«Пророцтво про Думу: «Кричать мені із Сеїра: «Вартовий, яка пора ночі? Вартовий, скільки ще ночі?» Вартовий відповідає: «Наближається ранок, а все ж іще ніч. Якщо ви захочете знов запитати, то повертайтеся і запитуйте!» (Іс.21:11,12)

Пророцтво про Думу — доволі складний текст, який важко пояснити: а що ж малось на увазі? Дуже мало нам відомо деталей. Зазвичай цей текст пояснюється алегорично, в контексті приходу Христа.

Дума — ще одна назва Едому, володіння Ісавових нащадків. А перекладається це слово як «мертва тиша, мовчання». І може бути, що саме в цьому контексті це слово і вживається. Скільки ще тої мертвої тиші і мовчання? Скільки ще ночі? Скільки ще страждати?

В цій частині книги Ісаї пророкує про навколишні царства і країни, на які насувається темна хмара і густа ніч. «Грізне видіння показано мені: грабує грабійник, спустошувач спустошує... Я зворушений від того, що чую, я збентежений від того, що бачу» (Іс.21:3,4). Йдеться про війни, які стосуватимуться Вавилону і навколишніх земель. Бог звіщає, що буде незліченна кількість біженців, яким потрібно буде виявити допомогу: «Назустріч спрагненим несіть воду, жителі фемайського краю! Із хлібом зустрічайте втікачів! Бо вони від мечів втікають, від меча оголеного, і від лука натягнутого, та від тяготи війни!» (Іс.21:14,15). Відбувалося це приблизно за 700 років до н.е. Жаклива темна ніч... Отож, актуальним є запитання жителів Сеїра: скільки ще тієї ночі? Скільки ще страждань?

Можна сказати, що нині період ночі. Темрява особливо згустилася. Світ взагалі легить у злі і в темряві, однак ми бачимо, що в певні періоди історії ця темрява особливо густа і жаклива. Зло бере верх і ворог лютує. Відведений час для нього, щоб вбивати і нищити. Я хочу однозначно сказати, що руйнувати, нищити, вбивати — це справа диявола, а не Бога. Чомусь Бог допускає...

Оце питання: «Господи, скільки ще?» дуже поширене.

— Господи, скільки ще часу до Твого приходу? — питають діти Божі;

— Господи, скільки ще буду хворіти? — питають хворі.

— Господи, скільки ще буду самотня? — питає неодружена дівчина;

— Господи, скільки ще проситиму в Тебе за спасіння своїх дітей? — питає мама.

— Господи, скільки ще часу триватиме ця війна? — питає наш український народ.

— Господи, коли Ти прийдеш, щоб змінити обставини, в яких ми знаходимось? Коли Ти нарешті втрутишся?

Питання життяя Думи не обмежувалося тим, яка пора ночі. Він хотів знати скільки ще

тої ночі. І ми хочемо знати.

Відповідь, як ми бачимо, не є типовою і звичайною. Загальний зміст відповіді такий: будь що на землі є тимчасовим. Не вічно триватиме ніч. Не завжди так буде...Є час війни, і є час миру.

Наближається ранок, але ще ніч. Час змін наближається, але він ще не настав і ми точно не знаємо, коли він настане. Кожний вечір ми слухаємо прогнози, скільки часу триватиме ще ця темна ніч над Україною, але ніхто точно сказати не може.

До речі, один із перекладів подає ці слова так: «Наступає ранок, але ніч повернеться» (рос. NRT). Знаючи вчення Христа про події останнього часу, ми розуміємо, що ніч буде ще згущатися над землею перед приходом Ісуса. Вже сьогодні знаочі люди говорять про те, що світ чекають глобальні зміни, великі потрясіння. Нам доведеться навчитися жити в період ночі — в період непростих часів, можливо навіть складніших, аніж жили наші попередники.

На подібне запитання Христос відповідає так: «Нехай стегна ваші будуть підперезані і світильники запалені. І будьте ви подібні до людей, що очікують свого пана, коли він повернеться з весілля, щоб, коли він прийде й постукає, зараз же йому відчинити. Блаженні ті раби, пан яких, повернувшись, знайде їх, що вони пильнують. Істинно говорю вам, що він підперезається, і посадить їх, і підійшовши, стане служити їм» (Лк.12:35-37)

Що хоче бачити Христос в людях, які живуть в період ночі? Взагалі весь 12-й розділ наповнений порадами, які актуальні саме для такого смутного часу. Бо там йдеться про те, — щоб не боялися «тих, які вбивають тіло, а після цього більше нічого не можуть зробити», але щоб боялися «Того, Хто після вбивства має владу вкинути в геєну» (вірш 4,5);

— що жоден горобець «не забутий у Бога. А у вас і волосся на голові пораховане» (вірш 7);

— що нерозумним є «той, хто збирає скарби собі, а не в Бога багатіє» (вірш 21);

— що не варто турбуватися надміру, бо це нічого не дасть (вірш 25);

— що варто шукати Царства Божого і т.д.

Як жити в часи темряви? Якими мають бути віруючі? Люди, які живуть напередодні настання ранку, обов'язково мають мати такі дві характеристики:

— Стегна підперезані;

— Світильники запалені;

Підперезані стегна — це стан готовності служити. Цей вислів відсилає нас в культуру того часу, як одягалися люди тоді. Образ взятий від східного широкого одягу: коли треба було щось робити, цей широкий і довгий одяг перетягували поясом.

Бог бажає бачити нас готовими виконувати Його доручення в будь-який період часу. В Бога завжди є завдання і робота, навіть на тотальному карантині Він працював. А працює Він часто через Своїх людей. Ми — Його руки і ноги.

Завжди відчувався брак в робітниках. Назав Христос: жниво велике, а робітників мало. Християн то вистачає, але готових служити не так і багато. Ще менше кваліфікованих робітників... І як Богові звершувати Свою справу?

Запалені світильники. Світильник — це те, що має розвіювати темряву. Вночі особливо видно світло. Світло — це Божі істини, які дають життя; це добрі діла, через які прославляється Бог; це наша твереза і спокійна поведінка в часи тривоги; це благочестиве життя серед мороку гріха. Проявляйте це світло — ось вказівка як діяти в умовах ночі! Гарантую вам, що в період ночі особливо видно віруючих! І якщо ви в день світили, а вночі перестали, то питання, навіщо така віра? Я не раз читаю, як жителі міста обурюються, коли вночі не працюють ліхтарі, а тим більше, коли їх забули виключити і вони горять цілий день.

Нещодавно ми переживали ночі, коли по всьому місту вимикали світло. Глянувши у вікно, перед очима була картина, якої я ніколи не бачив — абсолютна темрява. Вона здавалася такою густою, що її можна було руками пощупати. Я не звик бачити таку ніч. Така темрява аж жах наводить. І я подумав: як час-то ми недооцінюємо ті ліхтарі, які світять вночі. Хоч всеодно темно на вулиці, і скільки тих ліхтарів не включилося, вночі видно як день не стане. Але ми не розуміємо, яку позитивну роль вони відіграють у місті, і що було б, якби їх усіх виключили. Хороша аналогія: Церква, віруючі люди — немов ті ліхтарі в нічну пору. І хоч Церква не може повністю змінити світ, але вона тримає цей світ від остаточної загибелі. І якби не стало на землі Церкви, якби підняті були б від землі всі віруючі, світ тут же охопила б жаклива темрява. Ми не уявляємо, що тоді відбувалося б, і як той світ виглядав.

Саме тому Христос і дає повеління: світліть. Кожному з вас випаде жити в різні періоди часу, але в кожному періоді часу є необхідність в світилах.

Будьте ви подібні до людей, що очікують свого пана, коли він повернеться... Термінів не знаємо... Але маємо повеління пильнувати.

Отже, ніч обов'язково мине, настане ранок. Однак доки ще ніч, підперезимо свої стегна, запалимо світильники і будемо жити в очікуванні Христа. Він обов'язково приїде — прийде і щоб врятувати країну, і щоб забрати Церкву.

t.me/genissh_blogspot

Тексти із Біблії

Івана

8 Розділ

¹ Ісус же на гору Оливну пішов. ² А над ранком прийшов знов у храм, і всі люди збігались до Нього. А Він сів і навчав їх. ³ І ось книжники та фарисеї приводять до Нього в перелюбі схоплену жінку, і посередіні ставлять її, ⁴ та й говорять Йому: Оцю жінку, Учителю, зловлено на гарячому вчинку перелюбу... ⁵ Мойсей же в Законі звелів нам таких побивати камінням. А Ти що говориш? ⁶ Це ж казали вони, Його спокушуючи, та щоб мати на Нього оскарження. А Ісус, нахилившись додолу, по землі писав пальцем... ⁷ А коли ті не переставали питати Його, Він підвівся й промовив до них: Хто з вас без гріха, нехай перший на неї той каменем кине!... ⁸ І Він знов нахилився додолу, і писав по землі... ⁹ А вони, це почувши й сумлінням докорені, стали один по одному виходити, почавши з найстарших та аж до останніх. І зостався Сам Ісус і та жінка, що стояла всередині... ¹⁰ І підвівся Ісус, і нікого, крім жінки, не бачивши, промовив до неї: Де ж ті, жінко, що тебе оскаржали? Чи ніхто тебе не засудив? ¹¹ А вона відказала: Ніхто, Господи... І сказав їй Ісус: Не засуджую я й тебе. Іди собі, але більш не гріши!

¹² І знову Ісус промовляв до них, кажучи: Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя. ¹³ Фарисеї ж Йому відказали: Ти Сам свідчиш про Себе, тим свідоцтво Твоє неправдиве. ¹⁴ Відповів і сказав їм Ісус: Хоч і свідчу про Себе Я Сам, та правдиве свідоцтво Моє, бо Я знаю, звідкіля Я прийшов і куди Я йду. Ви ж не відаєте, звідкіля Я приходжу, і куди Я йду. ¹⁵ Ви за тілом судите, Я не суджу нікого. ¹⁶ А коли Я суджу, то правдивий Мій суд, бо не Сам Я, а Я та Отець, що послав Він Мене! ¹⁷ Та й у вашім Законі написано, що свідчення двох чоловіків правдиве. ¹⁸ Я Сам свідчу про Себе Самого, і свідчить про Мене Отець, що послав Він Мене. ¹⁹ І сказали до Нього вони: Де Отець Твій? Ісус відповів: Не знаєте ви ні Мене, ні Мого Отця. Якби знали Мене, то й Отця Мого знали б. ²⁰ Ці слова Він сказав при скарбниці, у храмі навчаючи. І ніхто не схопив Його, бо то ще не настала година Його...

²¹ І сказав Він їм знову: Я відходжу, ви ж шукати Мене будете, і померте в гріху своїм. Куди Я йду, туди ви прибути не можете... ²² А юдеї казали: Чи не вб'є Він Сам Себе, коли каже: Куди Я йду, туди ви прибути не можете? ²³ І сказав Він до них: Ви від долу, Я звисока, і ви зо світу цього, Я не з цього світу. ²⁴ Тому Я сказав вам, що померте в своїх гріхах. Бо коли не ввіруєте, що то Я, то померте в своїх гріхах. ²⁵ А вони запитали Його: Хто Ти такий? І Ісус відказав їм: Той, Хто спочатку, як і говорю Я до вас. ²⁶ Я маю багато про вас говорити й судити; правдивий же Той, Хто послав Мене, і Я світові те говорю, що від Нього почує. ²⁷ Але не зрозуміли вони, що то Він про Отця говорив їм. ²⁸ Тож Ісус їм сказав: Коли ви підіймете Людського Сина, тоді зрозумієте, що то Я, і що Сам Я від Себе нічого не дію, але те говорю, як Отець Мій Мене був навчив. ²⁹ А Той, Хто послав Мене, перебуває з Мною; Отець не зоставив Самого Мене, бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби. ³⁰ Коли Він говорив це, то багато-хто в Нього увірували.

³¹ Тож промовив Ісус до юдеїв, що в Нього увірували: Як у слові Моїм позастанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, ³² і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить! ³³ Вони відказали Йому: Авраамів ми рід, і нічимі невірниками ми не були ні ніколи. То як же Ти кажеш: Ви станете вільні?

³⁴ Відповів їм Ісус: По правді, по правді кажу вам, що кожен, хто чинить гріх, той раб гріха. ³⁵ І не зостається раб у домі по-вік, але Син зостається по-вік. ³⁶ Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні. ³⁷ Знаю Я, що ви рід Авраамів, але хочете смерть заповідати Мені, бо наука Моя не вміщається в вас. ³⁸ Я те говорю, що Я бачив в Отця, та й ви робите те, що ви бачили в батька свого.

³⁹ Сказали вони Йому в відповіді: Наш отець Авраам. Відказав їм Ісус: Коли б ви Авраамові діти були, то чинили б діла Авраамові. ⁴⁰ А тепер ось ви хочете вбити Мене, Чоловіка, що вам казав правду, яку чув Я від Бога. Цього Авраам не робив. ⁴¹ Ви робите діла батька свого. Вони ж відказали Йому: Не родилися ми від перелюбу, одного ми маєм Отця то Бога. ⁴² А Ісус їм сказав: Якби Бог був Отець ваш, ви б любили Мене, бо від Бога Я вийшов і прийшов, не від Себе ж Самого прийшов Я, а Мене Він послав. ⁴³ Чому мови Моєї ви не розумієте? Бо не можете чути ви слова Мого. ⁴⁴ Ваш батько диявол, і пожадливість батька свого ви виконувати хочете. Він був душолюб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить зо свого, бо він неправдомовець і батько неправди. ⁴⁵ А Мені ви не вірите, бо Я правду кажу. ⁴⁶ Хто з вас може Мені докорити за гріх? Коли ж правду кажу, чом Мені ви не вірите? ⁴⁷ Хто від Бога, той слухає Божі слова; через те ви не слухаєте, що ви не від Бога.

⁴⁸ Відізнались юдеї й сказали Йому: Чи ж не добре ми кажемо, що Ти самарянин і демона маєш? ⁴⁹ Ісус відповів: Не маю Я демона, та шаную Свого Отця, ви ж Мене зневажаєте. ⁵⁰ Не шукаю ж Я власної слави, є Такий, Хто шукає та судить. ⁵¹ По правді, по правді кажу вам: Хто слово Моє берегтиме, не побачить той смерті по-вік! ⁵² І сказали до Нього юдеї: Тепер ми дізнались, що демона маєш: умер Авраам і пророки, а Ти кажеш: Хто науку Мою берегтиме, не скуштує той смерті по-вік. ⁵³ Чи ж Ти більший, аніж отець наш Авраам, що помер? Та помиралі й пророки. Ким Ти робиш Самого Себе? ⁵⁴ Ісус відповів: Як Я славлю Самого Себе, то ніщо Моя слава. Мене прославляє Отець Мій, про Якого ви кажете, що Він Бог ваш. ⁵⁵ І ви не пізнали Його, а Я знаю Його. А коли Я скажу, що не знаю Його, буду неправдомовець, подібний до вас. Та Я знаю Його, і слово Його зберігаю. ⁵⁶ Отець ваш Авраам прагнув із радістю, щоб побачити день Мій, і він бачив, і тішився. ⁵⁷ А юдеї ж до Нього сказали: Ти й п'ятдесяті років не маєш іще, і Авраама Ти бачив? ⁵⁸ Ісус їм відказав: По правді, по правді кажу вам: Перш, ніж був Авраам, Я є. ⁵⁹ І схопили каміння вони, щоб кинути на Нього. Та сховався Ісус, і з храму пішов.

Чи ти знаєш, що про це пише Біблія?

Закінчення. Початок на стор. 1

3. Біблія складається з 66 книг, написаних різними авторами протягом приблизно 1500 років на трьох континентах різними мовами. Проте всі вони мають єдину тему — Божий план спасіння людства. Як могло стільки людей, від пастухів до царів, створити таку гармонійну книгу без Божого керівництва? Це свідчить про мудрість Творця, який надихав їх.

4. У тексті Біблії є дивовижні математичні закономірності. Наприклад, у єврейському тексті перших п'яти книг (Тора) дослідники знаходять числові коди, які вказують на певні слова чи фрази, що повторюються з точною періодичністю. Це ніби «підпис» Творця, який показує Його увагу до деталей.

5. Біблія не просто книга — вона змінює життя. У Псалмі 119:105 сказано: «Слово Твоє — світільник для ноги моєї і світло на стежці моїй». Мільйони людей по всьому світу свідчать, як читання Біблії дало їм надію, мир і сенс життя. Ця сила Слова вказує на Творця, який через нього говорить до наших сердець.

6. У Старому Завіті Бог дав ізраїльтянам закони про гігієну, харчування та карантин (Левит 13–15), які були революційними для того часу. Наприклад, вказівки про ізоляцію хворих на інфекційні захворювання випередили сучасну медицину на тисячоліття. Це показує мудрість Творця, який піклується про здоров'я Свого народу.

7. Біблія перекладена на понад 3400 мов і залишається найпоширенішою книгою у світі. Її послання про любов, прощення та надію актуальне для всіх культур і епох. Як книга, написана так давно, може торкатися сердець людей сьогодні? Це можли-

во лише завдяки мудрості Бога, який знає серце кожної людини.

Мільйони людей по всьому світу змінили своє життя, прочитавши Біблію. В'язні ставали місіонерами, безнадійні — знаходили сенс і мир. Біблія — це єдина книга, під час читання якої Говорить Автор. «Бо Боже Слово живе та діяльне...» (Євр. 4:12).

Протягом століть Біблію забороняли, палили, знищували, але вона вистояла.

Французький атеїст Вольтер пророкував, що за 100 років Біблію забудуть — але після його смерті саме в його домі відкрили біблійне видавництво.

Це не просто релігійний текст. Це послання люблячого Отця до Своїх дітей, у якому є відповіді на всі запитання: про сенс життя, біль, гріх, прощення, спасіння і вічність.

Ці факти про Біблію — лише маленька частина того, як вона відкриває нам мудрого Творця. Вона запрошує нас відкрити її сторінки, щоб знайти відповіді, мир і близькість із Богом. Прочитай хоча б кілька віршів сьогодні — і дозволь Божому Слову доторкнутися до твого серця!

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЄ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розробляються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини сві-

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЄ

ту, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, доброчинності та ін.).

У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з візвченням Церкви, історичною довідкою

братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії га-

зети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських

ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту:
<https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с.мт. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Попиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Половці, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовкіні, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевиці, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Шоків, вул. Лісна, 4;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любахи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Іллін, вул. Млинська, 25;
- с.мт. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрин, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Витків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подолани, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;

- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
- с. Вовкошів;
- с. Андрусіїв;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.мт. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надтирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільбишки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стовпець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбрусиць, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Кошки, вул. Центральна, 93;
- с. Людини, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісне, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслущчя, вул. Л. Яцут, 17;

- с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с.мт. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кухче, вул. Березова;
- с. Річниця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівськ;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітівка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чеська, 97;
- с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Стадники, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялисий, 2;
- с. Бударж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невіріків, с. Жорнівка;
- с. Головниці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтівська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звіздівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, вул. Бутейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с.мт. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Уїдці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свизів, вул. Визволення;
- с. Підбрусиць;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городиця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиліани, вул. Шевченка, 15
- с. Оженин, вул.Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
- с. Край, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почапки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Плешава
- с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Перетятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслути, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тинніська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Корольова, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тинніська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житин, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі!
Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wmm>

Картка: 5168 7521 0046 9512

monobank

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LyVeH45F>

Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
- с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
- с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
- с. Новожиців (Іскра) вул. Л. Українки, 11-а;
- с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
- с. Зоря, вул. Орловського, 6;
- с. Оржів, вул. Центральна, 34;
- с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
- м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
- с. Макотерти, вул. Козацька, 38-а;
- с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
- с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
- с. Углице, вул. Річна, 20;
- с. Шубків, с. Верхівськ, с. Гориньград-2 (місіонерські станції).

Рокитнівський р-н:

- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
- с. Карпилівка, вул. Книгині Ольги, 13;
- с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
- с. Старе село, вул. Зарічна, 2;
- с. Томашгород, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. Познань, с. Глинне;
- с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
- с. Обсіч, вул. Пудилівська, 110;
- с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
- с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
- с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
- с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
- с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. Хміль, Шкільна, 6;
- с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
- с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
- с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
- с. Заболоття, вул. Соборна;
- с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
- с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
- с. Грабунь, вул. Незалежності;
- с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
- с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
- с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
- с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
- с. Березово, вул. Соборна;
- с. Єльне, вул. Ковпака;
- с. Білівіж (місіонерська станція).

Сарненський р-н:

- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-

- ва «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- м. Сарни, вул. Грушова, 3;
- м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»;
- с. Тинне, вул. Прислчанська, 25;
- с. Чермерне, вул. Молодіжна, 2;
- с. Вирі, вул. Шевченка;
- с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
- с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
- с. Чабель, вул. Ювілейна, 8;
- с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
- с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
- с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
- с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
- с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
- с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
- с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
- с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
- с. Корост, вул. Центральна;
- с. Кісєві, вул. Зелена, 33;
- с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
- с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
- с. Поляна, вул. Лугова, 5;
- с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
- с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
- с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
- с. Тутувичі, вул. Підлісна, 21-А;
- с. Федорівка, вул. Мишуріна, 25;
- с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
- с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
- с. Кам'яне-Случанське
- с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
- с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
- с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
- с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
- с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
- с. Люхча, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
- с. Ремчиці, вул. Шкільна 42
- «Місіонерська Церква Христа Спасителя» м. Турка, Львівська обл. тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир